

Отже, українські народні казки закладають фундамент морального, естетичного, особистісного виховання, оскільки містять національні та загальнолюдські гуманістичні ідеали і відповідають віковим особливостям дітей.

Список використаної літератури:

1. Вачков И. В. Сказкотерапия. Развитие самопознания через психологическую сказку. – М.: Ось-86, 2007. – 144 с.
2. Гетманська М. Казка чи казкотерапія? Виховання чи лікування? // Психолог дошкілля. – 2012. – № 9. – С. 29-32.
3. Зинкевич-Евстигнеева Т.Д. Формы и методы работы со сказкой. – СПб.: Речь, 2011. – 240 с.
4. Павелків Р. В. Дитяча психологія: навч. посіб. / Р. В. Павелків, О. П. Цигипало. – К.: Академвидав, 2008. – 431 с.
5. Прудюс Е. К. Сказкотерапия в помощь родителям. Там водятся волшебники. – СПб.: Речь, 2006. – 224 с.
6. Ткач Р. М. Сказкотерапия детских проблем. – СПб.: Речь; М.: Сфера, 2008. – 118 с.

Науковий керівник: доцент Н. В. Шавровська

ВПЛИВ ЯВИЩА «СЕЛФІ» НА ПОВЕДІНКУ ПІДЛІТКІВ

Л. В. Добровольська

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

Сьогодні, у зв'язку зі стрімким зростанням популярності соціальних мереж та файлообмінників з елементами соцмереж, особливого захоплення серед молодих людей, а особливо підлітків, набуває автофотографування, відоме, як «селфі».

«Селфі» (від англ. self – сам, само) – вид фотографії, автопортрет, зроблений за допомогою камери смартфона, планшета, фотоапарату чи вебкамери і розміщений в соціальній мережі. Вперше поняття «селфі» з'явилося на австралійських інтернет-форумах у 2002 році і отримало широку популярність на початку 2010-х років через поширення мобільних пристроїв з фотокамерами та розвитком мобільних додатків, таких як Instagram [2].

Віртуальну особистість та способи її самопрезентації в різних комунікаційних середовищах соціальних мереж вивчали Д. В. Іванова, С. І. Черних, Є. Горного, Н. В. Гордєєв, Л. Д. Александрова, В. Фріндт, К. Міллер [1; 4; 5].

Масове поширення «селфі» серед учнівської молоді зумовило потребу наукового обґрунтування впливу цього явища на поведінку підлітків, адже цей феномен має як позитивні, так і негативні наслідки для становлення особистості сучасних хлопців і дівчат.

Б. Соколов відзначає, що безпосередньо мобільний телефон, як технічний засіб, спочатку взагалі не мав функції використання для самофотографування. Камера, яка вмонтована в телефон, передбачала погляд зовні, а не погляд, що став згодом «націлюватися» й на самого себе. Тобто, суб'єкт зіткнувся з подвоєнням: фотограф і модель зійшлися в одне. Отже, селфі дозволило подивитися на себе зовні та надало змогу контролю над собою. «Я» в дзеркалі – це «Інший» і, водночас, це і «Я» – сам [7].

Таким чином, «селфі» представляється нам своєрідною формою демонстрації збирального образу себе навколишньому світу. При цьому, «важливим у цій самопрезентації стає бажання відобразити себе «тут і зараз», донести до глядача певний момент свого життя та своє ставлення до нього, оскільки візуальний образ це передає краще за текст, а також отримати позитивний зворотний комунікативний зв'язок («лайк», репост, коментар) як елемент зовнішньої психологічної стимуляції» [2, с. 64].

Варто зазначити, що «селфі» допомагає виразити свою ідентичність, тобто дає змогу особі декларувати приналежність до певної спільноти, професії, ділитися своїми вподобаннями. «Селфі» розвиває творчість особистості, оскільки «пошук теми, ракурсу, вислову є творчим зусиллям і особа, що фотографує, створюючи свій новий образ, мимоволі творить» [7, с. 160].

Отже, популярність «селфі» підтверджує унікальний феномен, що пов'язаний із бажанням майже кожного інтернет-користувача транслювати свою приватну інформацію через мережі. Основною проблемою в цьому випадку є свідоме зосередження більшості молодих осіб, а особливо підлітків, на активності в мережі, що призводить до відриву від суспільного життя. Нестримне бажання публікувати власні фотографії у мережі, оцінювати світлини інших успішно замінила потребу в суспільній рефлексії, у бажанні живого спілкування, наповнення власного життя справжніми непідробними емоціями, а не тисячами смайликів і «лайків»[6].

Важливо зазначити, що віртуальна самопрезентація учнівської молоді не завжди є ідеалізованим образом особистості, що перебільшує певні позитивні характеристики, чи показує неіснуючі позитивні якості, і навпаки – вона може мати дещо негативних характер. В першу чергу, це може залежати від ситуацій та конкретних комунікативних задач, які стоять перед особистістю, а тому віртуальна само презентація може бути як засобом захисту, так і засобом привабливості. Таким чином, проблема само презентації молоді в соціальних мережах є актуальною на даний час.

Список використаної літератури:

1. Белинская Е. П. Современные исследования виртуальной коммуникации: проблемы, гипотезы, результаты / Е. П. Белинская, А. Е. Жичкина // Образование и информационная культура. – Т. 5. – Вып. 7. – М.: РАО, 2000. – С. 395-431.
2. Богиня Я. О. Проблема «селфі» в житті сучасної молоді / Я. О. Богиня, К. М. Пасько // Етнічна самосвідомість та міжетнічна взаємодія в сучасному світі : зб. наук. праць / [за ред. : Кузікової С. Б., Щербакової І. М., Пасічник Н. О.]. – Суми : Вид-во СумДПУ ім. А. С. Макаренка. – 2016. – С. 302-305.
3. Бриль Н. М. Селфі як соціально-психологічне явище / Н. М. Бриль // Актуальні проблеми психології. – Т. 1. – Вип. 44. – 2016. – С. 62-67.
4. Вацлавик О. Селфіманія, кібербулінг, шарентінг: нові виклики кіберпростору / О. Вацлавик // Інформаційна безпека в сучасному суспільстві. – 2016. – С. 21-22.
5. Гинзбург М. Р. Личностное самоопределение как психологическая проблема / М. Р. Гинзбург // Вопросы психологии. – 1998. – № 2. – С.19-27.
6. Гоффман И. Представление себя другим в повседневной жизни / И. Гоффман. – М.: Канон-Пресс, 2000. – 304 с.
7. Калька Н. Дослідження детермінант селфі у студентської молоді / Н. Калька, Л. Оришин // Проблеми гуманітарних наук. Серія "Психологія". – 2015. – Вип. 35. – С. 247-258.

Науковий керівник: доцент Л. В. Драгола

ПСИХОЛОГІЧНА СЕМАНТИКА КОЛЬОРУ

О. О. Жовтоног

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

Наша робота присвячена дослідженню та систематизації понять про семантичне значення основних кольорів. Ця робота є актуальною, оскільки психологічні знання стають все більш поширеними в освітніх закладах України, а обізнаність щодо основних характеристик кольору є невід'ємною для роботи з дітьми та підлітками. Оформлення навчальних та ігрових приміщень, ілюстрація літератури, а також